

Tale om en ny Ende af Banen, og at Endepunktet for Banen ikke er en betydelig Kjøbstad, som kan forårsage, at Banen lige strax kan svare samme Forrentning paa den nye Ende som paa den øvrige Strækning. Der kan kun anstilles en rimelig Betragtning over, hvorledes dette Stykke vilde forrente sig, naar det blev bragt i Forbindelse med den øvrige Vestbane fra Høstebro til Esbjerg Havn. Hvad nu forøvrigt angaar den høitærede Ministers Udtalelse, hans Sammenligning med Landevejene og hans Betragtning af disse Baners Bygning som en Dødsfælde, Staten gjorde uden at vente sig noget Udbytte deraf, saa er jeg ham naturligtvis meget taknemmelig for, at hans Patriotisme gaar saa vidt, men jeg tror dog, at jeg til hans Beroligelse tør udtale den Forventning, at naar det hele Net af den vest- og sydhjyske Sernbane bliver fuldført, er der meget stærk Sandsynlighed for, at denne Bane, naar nogen Tid er gaaet, vil forrente sin Anlægskapital ligesaa godt, jeg tør næsten sige fuldt saa godt, som de øvrige sydhjyske Baner. Den vil gjøre det blandt Andet af den Grund, at Anlægssummen er mindre og Driften billigere, samt endvidere fordi der, naar den hele Strækning bliver fuldført og sat i Forbindelse dels med Esbjerg Havn og dels med de andre Baner mod Nord, Syd og Vest, som allerede ere anlagte, og den Trafik, som kommer fra den nordlige Del af Jylland, kommer til, vil blive en betydelig Tændsel paa denne Bane, og naar dertil saa endvidere føies — hvad der er anført af et æret Medlem — den uhyre Trang, som man paa denne Egn har til at benytte Banen — idet man der næsten er tvungen til at befordre Alt paa Banen, istedetfor at man ellers kan gaa Søvejen — saa påastaar jeg, at der er meget stærk Sandsynlighed for, at denne Bane vil forrente sig ligesaa godt som de andre Baner. Naar den høitærede Minister i sit Foredrag hentydede til det Forbehold og de Forudsætninger, der bleve udtalte ved Sernbanelovens Behandling og Bestagelse, da er det ganske rigtigt, at den daværende Finansminister tog et saadant Forbehold, men jeg forstod dog ikke dette saaledes, som det synes, at den ærede

Finansminister nu i dette Dieblit vil have det forstaaet, nemlig, at dette Spørgsmaal absolut skal bringes i Forbindelse med Indkomstskatten. Jeg har forstaaet det saaledes, at naar den Tid kom, skulde der under Finanslovens Behandling tages Hensyn til hele vor finansielle Stilling, og naar det da viste sig, at denne paa den Tid var ugunstig, først da kunde der være Tale om at knytte Lovens Udførelse til ekstraordinære Forholdsregler. Men naar det ikke alene ikke er Tilfældet, at vor finansielle Stilling er ugunstig, men, og det tror jeg neppe, den høitærede Minister vil benægte, vor Stilling er saaledes, at den er noget, og jeg kunde næsten sige betydeligt, gunstigere, end den var dengang, saa kan jeg ikke rigtig forstaa denne Grund, men uagtet jeg ikke kan forstaa den, saa kan jeg dog slet ikke finde, at den Hentydning, som den høitærede Minister henkastede til det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Ejerd), var ubegrundet. Skjøndt vi her i Salen meget jævnlige og næsten hver Gang, der gives en Leilighed dertil, tale om Indkomstskattens store Fortrin, om hvorledes vi, naar den bliver indført, derved saa at sige kunne rette paa næsten al mulig Brøst, saa er der dog, saasnart der bliver Tale om, at Indkomstskatten staar paa Dagsordenen, saa, som synes om den, og dette er dog ikke ganske billigt. Jeg tror ikke, at man saaledes skal lade sig skræmme af den Indkomstskat, som i denne Rigsdagsamling staar paa Dagsordenen, især da jeg tror forsaavidt at kunne tage den høitærede Ministers Uttringer til Indtægt, naar han overførte det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) udtalte, at han villig gik ind paa at drage de Bøspærsler, der paa en eller anden Maade kunde tilveiebringes paa Finansloven, fra Indkomstskatten, som der efter tidligere Mars Erfaring at dømme, sammenstillet med det foreliggende Finanslovsforslag, sandsynligtvis hist og her vil kunne tilveiebringes enkelte Bøspærsler, hvorved maasse Procenten kunde nedsettes lidt. For mit eget Bedkommende maa jeg udtale den Betragtning, at selv om Indkomstskatten skulde fordres, netop som den høitærede Minister har forlangt den, saa vil jeg ikke paa nogen som-